מעשר בהמה פרק תשיעי בכורות נג.

מעשר בהמה כו' **בכבשים ובעזים.** כלומר ועוהג בכבשים ועזים: **מדם.** שנולדו לאחר חלוב: **ימן.** שנולדו קודם חלוב: **ואין מפטירין מדם ויין מוזה על זה.** כדמפרש בגמרא (ע"ב): **גמ' ליפוֹ מפני.** דקתני עוהג כמוהה לאחר: **מעשר דגן.** לימן עוהג בגמל בארץ ובחוצה לארץ **מעשר** בהמה נוהג בארץ ובחוצה לארץ **[1]** בזמן שהיובל נוהג **[2]** בין בפני הבית ושלא בפני הבית בחולין אבל לא במוקדשים ונוהג בבקר ובצאן **[3]** ואין מתעשרין מזה על זה בכבשים ובעזים ומתעשרין מזה על זה בחדש ובישן **[4]** ואינן מתעשרין מזה על זה שהיה בדין ומה אם החדש והישן שאינן כלאים זה בזה אינם מתעשרין מזה על זה בכבשים ועזים שהן כלאים זה בזה אינו דין שלא יהו מתעשרין מזה על זה ת"ל **[1]** וצאן **[5]** משמע כל צאן אחד: **גמ'** לימא מתני' דלא כרבי עקיבא דתניא רבי עקיבא אומר יכול יעלה אדם מעשר בהמה מחוצה לארץ ויקריבנו ת"ל **[2]** והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם בשתי מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן ממקום שאתה מעלה מעשר דגן אתה מעלה מעשר בהמה וממקום שאי אתה מעלה מעשר דגן אי אתה מעלה מעשר בהמה אפי' תימא ר' עקיבא כאן ליקרב כאן ליקדש דיקא נמי דקתני אי אתה מעלה מעשר בהמה אי אתה מעלה מעשר דגן **[3]** אי הכי מאחר שאינו קרב אמאי קדוש לנאכל במומו לבעלים: בפני הבית ושלא בפני הבית: אי הכי אפי' האידנא נמי כדרב הונא דאמר רב הונא **[4]** גזירה **[5]** משום יתום אי הכי מעיקרא נמי לא אלא אפשר בהכרזה הבא נמי אפשר בהכרזה אלא אמר **[1]** רבה משום תקלה ומנא תימרא דחיישינן לתקלה **[2]** (רתנן) **[3]** אין מקדישין ואין מעריכין ואין מחרימין בזמן הזה ואם הקדיש והעריך והחרים בהמה תיעקר פירות בסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתכות יוליך לים המלח ואיזהו עיקור נועל דלת בפניה והיא מתה מאיליה אי הכי בכיר נמי לא ליקדש בכור בדידן תליא מילתא **[4]** ברחם קדוש הכי קאמר ליקנינהו לאודנייהו לעובדי כוכבים דלא ליקדש מעיקרא אפשר

מעשר בהמה נוהג בארץ ובחוצה לארץ בפני הבית ושלא בפני הבית בחולין אבל לא במוקדשים ונוהג בבקר ובצאן **[1]** ואין מתעשרין מזה על זה בכבשים ובעזים ומתעשרין מזה על זה בחדש ובישן **[2]** ואינן מתעשרין מזה על זה שהיה בדין ומה אם החדש והישן שאינן כלאים זה בזה אינם מתעשרין מזה על זה בכבשים ועזים שהן כלאים זה בזה אינו דין שלא יהו מתעשרין מזה על זה ת"ל **[1]** וצאן **[2]** משמע כל צאן אחד: **גמ'** לימא מתני' דלא כרבי עקיבא דתניא רבי עקיבא אומר יכול יעלה אדם מעשר בהמה מחוצה לארץ ויקריבנו ת"ל **[2]** והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם בשתי מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן ממקום שאתה מעלה מעשר דגן אתה מעלה מעשר בהמה וממקום שאי אתה מעלה מעשר דגן אי אתה מעלה מעשר בהמה אפי' תימא ר' עקיבא כאן ליקרב כאן ליקדש דיקא נמי דקתני אי אתה מעלה מעשר בהמה אי אתה מעלה מעשר דגן **[3]** אי הכי מאחר שאינו קרב אמאי קדוש לנאכל במומו לבעלים: בפני הבית ושלא בפני הבית: אי הכי אפי' האידנא נמי כדרב הונא דאמר רב הונא **[4]** גזירה **[5]** משום יתום אי הכי מעיקרא נמי לא אלא אפשר בהכרזה הבא נמי אפשר בהכרזה אלא אמר **[1]** רבה משום תקלה ומנא תימרא דחיישינן לתקלה **[2]** (רתנן) **[3]** אין מקדישין ואין מעריכין ואין מחרימין בזמן הזה ואם הקדיש והעריך והחרים בהמה תיעקר פירות בסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתכות יוליך לים המלח ואיזהו עיקור נועל דלת בפניה והיא מתה מאיליה אי הכי בכיר נמי לא ליקדש בכור בדידן תליא מילתא **[4]** ברחם קדוש הכי קאמר ליקנינהו לאודנייהו לעובדי כוכבים דלא ליקדש מעיקרא אפשר

לעיל גרים כל פסולי המוקדשין (דף נב.) וכפ"ק דע"ז (דף יג.) פרש"י דקסבר סתם מרמים לבדק הבית **[1]** ומ' נמי כדפרי' והא דתמר עולת בערכין בפוף פרק המקדש שהיו (דף כג.) מ' הואי סתם הוה יהיבנא טלאו **[2]** לכהן דקסבר סתם מרמים לכהנים גבי הסוג גבוה דמחרימנהו לנכסיה יש לחלק דהיינו במקדישי דנכלי דקסבר סתם מרמים לבדק הבית היכי ס"ד לישקול מיניה וזהי ושדי בנהרא ומומר רבינו מם דהסם במקדישות לחי לחמת עולם כ"ם דחמי לידי תקלה טפי ומיהו קשה דמשמע סתם לחיי במעלין דפרק עלה מהא תניא לחין שהם מרמים טהג בזמן שהיובל נוהג ומשני הא במקדישי הא במעלין וי"ל דמקדישי חולה לאחר קרי מעלין דמקמק סתם דכמעלין דמו ומ"ש דקאמר והא מעשה דפומבדיתא במקדישי נמי היה משמע מדקאמר נמי דהוה במקדישי וכמעלין מ"מ לא חיי מיהו אלא המקדישי לבד וכל שכן דמיהא השתא דמכח זה פשיטא ליה להש"ס דבקדישי נמי הוה עובדא דאי לא הוה סתם אלא מעלין לא הוה שרי להו(ה) **מעות** ובלי מחבות יוליך הנאה(ו) לים המלח. משמע דוקא ליה המלח ולא שבאחר נהרות וכן משמע בפרק כל שעה (פסחים דף כח.) דבשאר נהרות בעיא שחיקה אבל ליה המלח מעיל בעיניה וכן (ד) בעלמא הפרש מעות למזיחו ומה שחרגין יולין הנאה לים המלח ומיהה דבהיחו עובדא דערכין (דף כט.) קאמר שקיל מרבע זוזי ושדי בנהרא וכן ביומא בפרק הוליחו לו (דף נה:) קאמר ושקול מרבעה זוזי ושדי בנהרא ואידך ליפמרו ומשמ סתם מיירי על ידי שחיקה ועבדיו כשחדם בא לחלל כרם רבינו לו נוטע רבני נריך לשחוק הנהו זוזי פו) ומחלל עליהו ושדי בנהרא: **ואי** ואם עיקור נועל דלת בו'. בבכור בזמן הזה לא הוה ברינן למיעבד הכי דלא מיבעיא ישראל שים לו לקיים מנות נחינה **[3]** ולהסתמין לכהן אילקא לקבלו לפני יומר מבלעים יום בדקה ומחשים בגבה דהא דתנן (לעיל דף כו:) עד כמה חייב ליטפל היינו לפני יום הזה לכהן בתוך הזמן הזה כדקתני אחר לו הכהן תנוח לי הרי זה לא יתן לפני קבלו הכהן לא שרי פו] ניה כהן לכוחנו לכיפה דלא מיבעיא בשום דוכתא לחחתי הכי גבי בכור ולעיל (דף לה.) תנן בזכר של רחלים זקן ושערו מדולדל משמע שהיו רגילין להחתין עד שיפול בו מום ויש לחלק בין בכור למקדים בזמן הזה דבכור דשרי בשפילת מום בלא פדיה מיכא הפסד קדשים אם היה כוחנו לכיפה אבל מקדיש לפני יומו בו מום לא שרי בלא פדיון ואי פריק ליה מיבעי ליה] להשליך הדמים לפיכוד הילכך כשכנסו עכשיו לכיפה אין כאן הפסד קדשים:

מסורת הש"ס

ו) [פוף שקלים]. ב) [לקמן נה: ע"ש]. ג) [ל"ל החמץ]. ד) ע"ז יג. יומא סו. פוף שקלים. ה) [ועיין תוי"ט]. ו) [לקמן מ:]. ז) [שלוף לח:]. ח) [ויקרא כו]. ט) ל"ל ושפוך ל"ק. י) [ומוקר ל"ק. כ) ל"ג סיפא. ל) [ועי' תוס' שבת נד: ד"ה הוה ותוס' ביצה כב. ד"ה לפוחו אבי מירושלים שבטלו כהן ופ"ש תוס' פוף ע"ז יג. ד"ה אין ותוס' פו. ד"ה אין]. מ) [ועי' ביצה תוס' ע"ז יג.]. נ) [ב"מ מחי"ן. ס) ב"ל להמחין עד שיחמכו לו כהן שילקה לקבלו מי ל"ק.

תורה אור השלם

1. וְכָל מַעְשַׂר בְּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשָּׁבֶט הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיהוָה: ויקרא כז לב
2. וְהֵבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם: דברים יב יז

הגהות הב"ח

(ו) גמ' מרחם קדוש:

מוסף רש"י

אין מקדישין. פוס דכר, שפעם מקדש לבדק הבית ופעם לבן תקנה (יומא פו:). ואין מחרימין. קבור פעם בתרים לבדק הבית ופעמים לבעלים, וכיון דבפעמים ליכא בית המקדש אמי כמי לידי תקלה דמשמי מקדש ומעלה (ע"ז יג:). בהמה תיעקר פי'. דהקדש פסור בהנאה (שבועות ו:). נרעל דלת. ופין לה מה תאכל ומפוס (ע"ז יג:).

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"ו מהלכות בכורות ומעשר ה"ב כ טוש"ע יו"ד סי' שלא סעיף ריב:
ב ג מיי' פ"ג מהל' בכורות הל' ד:
ג ד מיי' שם הל' ה:
ד ב מיי' פ"ח מהלכות ערכין הלכה ח:

שיטה מקובצת

ב) כל משמע צאן: ג) תי' אי הכי נמחק: ג) נזירה משום לקוח: משום יתום רש"י: ותוס': נרסי משום יתום: ד) אמר רבא משום: ה) ואוכל מעשר אות ד' ומחק: ו) להכי תנא הכא מעשר: ז) לארץ דאינו קרב: ח) אנשינהו אות ב' נמחק: ט) בקראי ביה אינשי (דלא) משכחת לה אלא: י) אלא אמר רבא משום: יא) יתצאה אמרינן: יב) הבית ואין צריך כדפי': יג) כולהו לכרגים דקסבר: יד) וכן במעילה ובנויר המפריש מעות: טו) זוזי דמחלל עליהו: טו) שרי הכהן לכהנסו: יז) מיבעי ליה להשליך:

רבינו גרשום

שלא בפני הבית. לאחר חורבן הבית: ממקום שאי אתה מעלה מעשר דגן, מחוצה לארץ לארץ וכל היכא דכתיב מעשר ותרומה כאורייתא משמע בדגן שבארץ דסמיך ליה ארצם או נחלה כגון כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ניתני ללוים על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה. וכגון כי תכלה לעשר וגו' השקיפה ונו' אי אתה מעלה מעשר בהמה ומתניתין דקתני נוהג בארץ ובחוצה לארץ: אפי' תימא ר' עקיבא כאן ליקרב כאן ליקדש. האי דקאמר רבי עקיבא אי אתה מעלה מחוצה לארץ ליקרב קאמר אבל מיקדש קדיש אפי' בחוצה לארץ: דיקא נמי. דקא ליקרב קאמר דכתיב והבאתם ומהקרבה הוא דמעשיה אבל מקדושה לא: לנאכל במומו. ולא כשהוא חם: אי הכי אפי' האידנא נמי. בזמן הזה יהא נוהג: גזירה משום יתום. שלא יבניסו לידי להתעשר ולאו כר עשורי הוא כדחנן בפתיחתין: מעיקרא נמי. בפני הבית נמי לא משום יתום: אפשר בהכרזה. דמכרזי ליתום לאו בר עשורי: משום תקלה. דשמא לא יכול להמתין עד שיזמם ויאכלנו חם. ובזמן ה"מ ליכא למיחש להקלה דהא מצי מקריב (לאמיריו) [לגבהו] בשעה שירצה ומצי למיכליה: אין מקדישין ואין מחרימין ואין מעריכין בזמן הזה. דכל הני הוו לבדק הבית ואי אפשר למיצעינהו עד שיבנה הבית ואתי בהו לידי הקלה הלכך (אם הקדישן) בהמה תעקר כו': אי הכי. כיון דמעשר בזמן הזה לא קדיש החישינן להקלה בכור נמי ניחוש להקלה ולא ליקדש: הכי קא אמרינן לקנינהו לאודנייהו לעובד כוכבים עד שהן במצי אינן דהוה ליה שותפות עובד כוכבים ולא ליקדש כי היכי דלא ליתי לידי הקלה: לא משום הכי קדיש בכור האידנא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com